

Cazul ucigasului Rochette: otravirea cu colchicina a sotiei

Nu totdeauna lupta pentru adevar a iesit victorioasa. Partizanii sai, oamenii de stiinta, au fost luati uneori prin surprindere, iar mijloacele de care dispuneau nu le-au permis sa invinga obstacolele ivite in stabilirea vinovatilor. Iata un caz care ilustreaza, din nefericire, cele de mai sus.

Tribunalul din Sena a intentat proces numitului Rochette, banuit de uciderea sotiei sale cu colchicina. Vom imprumuta din actul de acuzare detaliile ce se refera la simptomele avute de sotia lui Rochette in timpul ultimelor zile ale vietii, mijloacele prin care acuzarea gandea ca Rochette isi procurase colchicina si ratiunile care il determina sa intreprinda acest gest.

Rochette, pana la varsta de 16 ani a fost angajat la diverse ferme din tinutul sau natal, apoi a urmat meseria de croitor. In anul 1871 a venit la Paris, iar la 21 septembrie 1872 s-a casatorit cu Marie-Emilie, care locuia impreuna cu marna sa. Dupa 1 an de la casatorie s-a angajat ca muncitor la un fabricant de flori artificiale si in 1876 a reusit sa posede un mic atelier. Afacerile au mers ceva mai greu la inceput, apoi au inceput sa prospere, ca pe urma in anul 1844, sa inregistreze o inrautatare ca urmare a efectelor crizei economice care afectase intreaga Europa in acea perioada. Din casatorie au rezultat doi copii, o fetita si un baietel.

Cu incepere de la 1 ianuarie 1881, sotii Rochette s-au stabilit la Noisy-le-Sec. Starea sanatatii doamnei Rochette era in general satisfacatoare ; inalta si robusta, suferise de cateva boli pe care le-a trecut cu bine ; in ultima vreme avea doar cateva afectiuni fara prea mare importanta : cuperoza a fetei si o eczema, care nu puteau sa-i pericliteze viata si, mai mult, nici o clipa nu si-a intrerupt activitatea in gospodarie, in dimineata zilei de duminica, 24 februarie 1884, femeia resimti pentru prima data niste tulburari misterioase, care aveau s-o doboare dupa numai 13 zile si care constau din vomismente si o diaree rebela.

Sotul era plecat la Paris, in vizita la soacra sa, undea fiind invitat la masa, lasa sa-i scape cateva fraze crude sau profetice, care pe moment i-au produs o mare mahnire, dar care mai tarziu au avut darul sa-i trezeasca unele banuiri : "Fiica ta este terminata !" si in timp ce sotul ii prevedea o moarte apropiata, medicul care o vizitase pe doamna Rochette in zilele de 3, 4 si 5 martie, avu impresia ca simptomele provin de la o tulburare gastrica, fapt care i sa paru fara greutate. Pe ziua de 5 martie o gasi intr-o stare relativ buna, asa, incat, nemaifiind cazul s-o vada zilnic, isi anunta intentia sa revina abia pe ziua de 9 martie. Dar, fapt surprinzator a doua zi, la 6 martie orele 8 dimineata, medicul fu chemat urgent la capataiul bolnavei. Dupa o masa usoara, aceasta a fost cuprinsa de vomismente cu aspect bilios. Medicul i prescrie o potiune calmanta, dar la plecare, sotul, plin de ingrijorare, ii ceru deslusiri privitoare la natura si gravitatea maladiei. Medicul pronunta cuvantul "dispepsie", pe care Rochette oarecum stanjenit de nestiinta sa, il ruga sa-l scrie pe un petec de hartie, dupa care il mai intreba daca nu cumva boala este mortala. "Nu, ii raspunde medicul, afara de cazul aparitiei unor complicatii neprevazute".

In timpul aceleiasi zile, mama bolnavei veni sa-si vada fiica, ale carei vomismente nu mai incetau.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

"Am senzatia, ii spuse mamei sale, ca simt un fier rosu care ma arde pe piept ; tot ce beau, are gust de fiere". Sperata, mama vru sa ramana pentru a-si ingriji fiica bolnava, dar Rochette se opuse cu indarjire, luind asupra lui aceasta sarcina.

Ceea ce este curios, dupa marturia unei vecine, este destainuirea pe care Rochette i-a facut-o cu acest prilej, cand s-a exprimat astfel : "S-a terminat cu ea, cred ca nu Va mai rezista inca o noapte". Spre deosebire de Rochette, medicul a facut o remarca total opusa : "Este drept ca boala prezinta o oarecare gravitate, insa nici-o primejdie n-o ameninta. Va garantez ca doamna Rochette se va face bine".

In timpul noptii de 6 spre 7 martie medicul a fost din nou chemat urgent : diareea si vomismintele au crescut in Intensitate si in plus, au aparut o serie de simptome noi: racirea corpului si rarirea batailor inimii.

Situatia s-a mentinut asa in tot timpul zilei de 7 martie cand fratele bolnavei cu sotia au venit sa-si vada ruda. Aspectul pe care-l prezenta doamna Rochette era acela pe care il are un caine care gafaie, dupa ce a alergat pana la epuizare. Dorind sa-i dea ceva de baut, au fost impiedicati de sot, care nu stia cum sa faca sa se debaraseze de ei. Spre seara, bolnava a intrat in coma, iar sfarsitul s-a produs cu putin inainte de orele 11.

A doua zi, pe data de 8 martie, medicul de circumscriptie venit sa constate decesul nu a fost in masura - atat din intrebarile puse mamei defunctei care era prezenta, cat si din consultarea retetelor medicale intocmite ide confratele sau - sa-si faca o parere asupra cauzelor mortii.